

Виходячи з вищевикладеного, ми вважаємо, що у Сумському державному університеті існують необхідні умови та є доцільність для створення спеціалізованої вченої ради, з правом прийняття до розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук.

Література

1. Кафедра економіки Сумського університету \ \ Отчет о НИР Сумського государственного университета. – Суми: “Ризоцентр”, 2003.
2. Л.Г.Мельник. Фундаментальные основы развития .- Сумы:ИТД «Университетская книга», 2003

ПАРТИЗАНСЬКИЙ РУХ НА СУМЩИНІ У РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

Доп. - Гудим О., СУ-31
Наук. кер. – доц. Клименко В.А.

Вже наприкінці липня 1941 року Сумський обком КП(б)У провів нараду секретарів міськкомів і райкомів партії, голів міських і районних виконавчих комітетів Рад з питань організації підпілля та партизанської боротьби. Невдовзі було затверджено склад підпільних обкому КП(б)У, 3 міськвиконкоми і 31 райкому партії, 146 партійних організацій і груп, а також обкому ЛКСМУ і 8 райкомів. Підпільну роботу мали вести 1674 комуністи. Для формування 35 партизанських загонів було відібрано 1451 чоловік. Частина з них мала досвід партизанської війни у роки Громадської війни; 350 чоловік терміново пройшли спеціальну підготовку в школі, створеній обкомом партії. Тобто партійний (державний) апарат переводився у режим ведення партизанської війни. Були закладені бази загонів, призначені відповідальні зв'язкові, визначені конспіративні квартири і паролі.

Окупанти намагались будь-якою ціною ізолювати населення від підпільників та партизан. У перші ж дні фашистської окупації пропав безвісти територіальний секретар підпільного обкому партії

Г. М. Бараник. Загинули в боях та були закатовані гітлерівцями секретарі підпільних райкомів партії: І. І. Висотський, Г. М. Заїченко, О. О. Коньков, Г. Я. Літманович... Однак ні кривавий терор нацистів, ні масові репресії не ломили наших земляків. Окупанти відразу відчували опір сумчан.

Сміливу боротьбу розпочали партизани Путивльського загону, командиром якого став С. А. Ковпак, секретарем – С. В. Руднєв, начальником штабу – Г. Я. Ба зима. Партизани вже через кілька днів після організації загону, маючи слабке та примітивне озброєння та невелику чисельність, змогли здобути один середній та підірвати інший, ворожий танк. Бійці загону висаджували у повітря мости і переправи через Сейм та Клевень, пускали під укіс ворожі поїзди з продовольством та зброєю, призначеними для німецької армії.

Окрім партизанського з'єднання двічі Героя Радянського Союзу С. А. Ковпака, на Сумщині були сформовані великі партизанські загони Героя Радянського Союзу О.М.Самбурова і П.Х.Кумонька, Героя Радянського Союзу М.І.Наумова, І.Я.Шупанова та Л.Я.Іванова. Виникло навіть поняття „партизанський край”. Навіть командування Вермахту зазначало: „Територію між місцевістю Холм, Конотоп, Ворожба, Глухів, Грем'яч можна вважати... партизанами переповненою. Десна ділить цей район на дві частини. Встановлено, що партизани цього району мають підтримку від партизанів Брянських лісів.” Отож північна Сумщина вважалася по праву партизанським краєм.

Всього на Сумщині фашистами повністю спалено 128 населених пунктів, 635 – частково. Особливо відчували на собі нищівну силу рейдів німецьких карателів Середино-Будський та Путивльський райони – серце партизанської Сумщини. Внаслідок каральних експедицій 1942–43 років у Середино-Будському районі постраждало 55 населених пункти – більше 7200 дворів знищено і 4500 осіб закатовано та вбито; населені пункт : Велика Берізка, Заріччя, Кривоносівка, Лукашенків Хутір, Обхід, Олександрівка, Ріг, Хільчичі, Хрещиків Хутір, Чигирин Хутір (всього 9) каральними загонами були спалені повністю. Путивльський район постраждав менше – 15 населених пунктів: знищено майже 1400

дворів, вбито близько 1000 осіб, хутори: Залізний, Корольки, Машутин, Смолянинів, Софіївка (всього 5) спалені повністю.

Сумська область у роки Великої Вітчизняної війни стала колискою партизанського руху. На її території утворились цілі з'єднання, командуючі яких були удостоєні звань Героїв Радянського Союзу. Партизани надавали значну дійову допомогу регулярній Червоній Армії. Проте діяльність цих загонів носила і негативний характер, оскільки внаслідок анти партизанських експедицій знищені цілі села та десятки тисяч людей, завдані завдані збутки народному господарству на кілька мільярдів карбованців.

Література

1. Дзвони пам'яті. – К.: Радянський письменник, 1986. – 280 с.
2. Есть на карте село!: Нариси – Х.: Прапор, – 1986. – 132 с.
3. Подвиг: Нариси про Героїв Радянського Союзу / [упор. І.Т.Гриченко, М.Н.Головін]. – Х.: Прапор, 1971. – 304 с.

ДО ПИТАННЯ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ОУН – УПА В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Доп. - Петренко М., СУ-31
Наук. кер. – доц. Клименко В.А.

В ХХст. Український народ має надзвичайну за своїм героїзмом та унікальну за своєю сутністю спробу боротьби за своє незалежне існування – національно-визвольний рух під проводом ОУН-УПА в 40-х роках. На відміну від іншого героїчного часу – змагань 1917-1920рр. – цей період чи не найтемніший у вітчизняній історії, аж занадто протиріч сплелосся навколо нього.

Дотепер питання національно-визвольного руху на Україні було питанням суто політичним і надзвичайно залежало від „керівної ролі” комуністичної партії. Історичний аналіз був занадто ускладнене ним через неприємність протиріч сторін, які опонували одна одній. Через фактичну заборону більш-менш висвітлювати